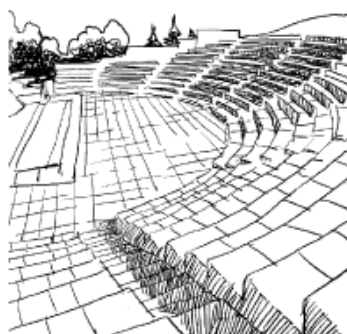
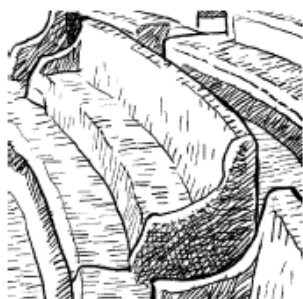

Ὁ πρῶτος χορὸς προχωρεῖ,
τὰ τοῦ Διονύσου ἔργα
ὕμνων.

τὸ θέατρον (τοῦ θεάτρου)

ὁ θράνος (τοῦ θράνου)

ὁ σαλπιγκτὴς
σαλπίζει

Η ΣΥΜΦΟΡΑ (α)

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, ἐπεὶ πρῶτον ἀνατέλλει
ὁ ἥλιος, ὁ Δικαιόπολις τὴν τε γυναῖκα
καὶ τὸν πάππον καὶ τοὺς παῖδας ἐγείρει
καὶ αὐτοῖς ἡγεῖται πρὸς τὸ τοῦ Διονύσου
θέατρον. Πρωῖ οὖν ἀφικνοῦνται ἀλλ' ἤδη 5
πλεῖστοι ἄνθρωποι τὸ θέατρον πληροῦσιν.
Ὁ οὖν πάππος στενάζει καί, «φεῦ, φεῦ,»
φησίν, «μεστὸν ἐστὶ τὸ πᾶν θέατρον. Ποῦ
δυνατὸν ἐστὶ καθίζεσθαι;» Ὁ δὲ
Δικαιόπολις, «θάρρει, πάππα,» φησίν, καὶ 10
ἡγεῖται αὐτοῖς ἄνω καὶ θράνον εὕρισκει
ἐν ἄκρῳ τῷ θεάτρῳ.

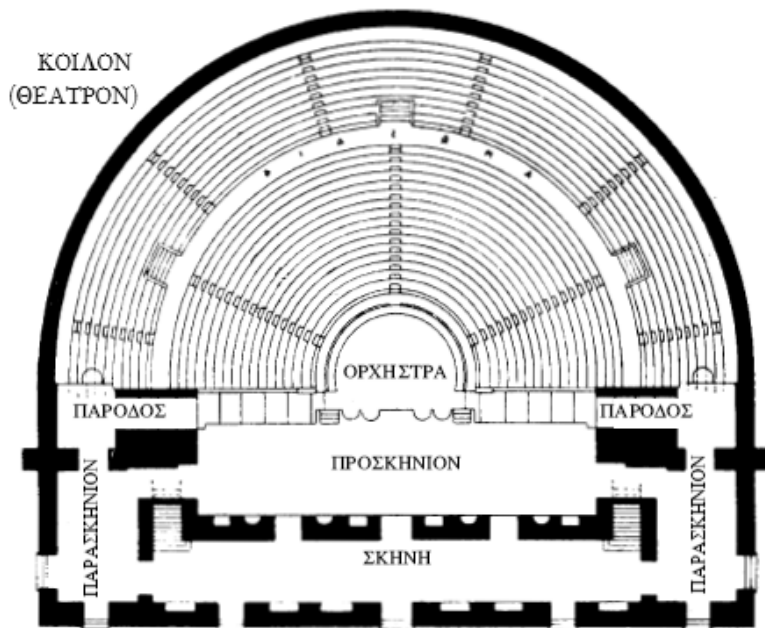
Ἐπεὶ δὲ πρῶτον καθίζονται, ὁ
σαλπιγκτὴς προχωρεῖ καὶ σαλπίζει, τοὺς

ἡ συμφορὰ, τῆς συμφορᾶς
desdicha, desgracia
πρωί *temprano*

πλεῖστοι *muchísimos*
πληροῦσιν *llenar*
ἄνω *arriba, en alto*

15 πολίτας κελεύων εὐφημεῖν. Ἐπειτα δὲ ὁ
τοῦ Διονύσου ἱερεὺς τῷ βωμῷ προσχωρεῖ
καὶ σπονδὴν ποιεῖται, τῷ θεῷ εὐχόμενος·
«ὦ ἄναξ Διόνυσε, τὴν τε σπονδὴν ἴλεως
δέχου καὶ τοὺς χοροὺς χαίρων θεῷ.»

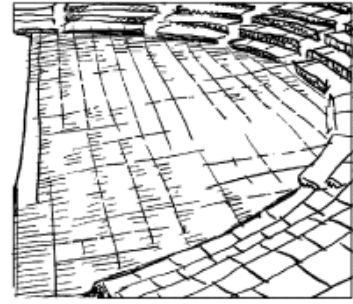
20 Ἐνταῦθα δὴ ὁ πρῶτος χορὸς προχωρεῖ
εἰς τὴν ὀρχήστρᾱν, τὰ τοῦ Διονύσου ἔργα
ὑμνῶν. Θαυμάζει οὖν ἡ Μέλιττα θεωμένη
καὶ χαίρει ἀκούουσα. Οὕτω γὰρ καλῶς
χορεύει ὁ χορὸς. Πέντε χοροὶ παίδων καὶ
25 πέντε ἀνδρῶν ἐφεξῆς ἀγωνίζονται καὶ
πάντες ἄριστα χορεύουσιν. Ἐπεὶ δὲ
παύεται ὁ δέκατος χορὸς, οἱ νικῶντες
τοὺς στεφάνους δέχονται καὶ πάντες οἱ
παρόντες σπεύδουσιν ἐκ τοῦ θεάτρου.

ὑμνέω *cantar*
alabar con himnos

ἐφεξῆς *en orden, uno tras otro*

νικάω *vencer, ganar*
ἄριστα *muy bien*

ἡ ὀρχήστρᾱ (τῆς ὀρχήστρᾱς)

θεῷ! (< θεάομαι)

χορεύω < χορὸς
ἀγωνίζομαι < ἀγών

χορεύει ὁ χορὸς

οἱ στέφανοι
(ὁ στέφανος, τοῦ στεφάνου)

Ὁ Φίλιππος νεανίας τινὰς
ὄρᾳ ἐν τῇ ὁδῷ μαχομένους.

Η ΣΥΜΦΟΡΑ (β)

ἐπάνειμι = ἐπανερχομαι

ἡ τραγωδία (τῆς τραγωδίας)

τοῦ κλήρου ἄπεσμεν : ἀπὸ τοῦ
κλήρου ἄπεσμεν

Ἦδη μεσημβρίᾳ ἐστίν, ὁ δὲ
Δικαιοπόλις βούλεται εἰς τὸν κλῆρον
ἐπανιέναι. «Ἄγετε δὴ,» φησὶν, «καιρός 100
ἐστὶν οἴκαδε σπεύδειν, δεῖ γὰρ ἡμᾶς πρὸ
τῆς νυκτὸς ἐκεῖσε παρεῖναι.» Ἡ δὲ
Μυρρίνη· «Ἄλλ', ὦ φίλε ἄνερ, ἅρ' οὐ
βούλει τὰς τραγωδίᾳς θεᾶσθαι; Ἄρ' οὐκ
ἔξεστιν ἡμῖν αὖριον ἐπανιέναι;» Ὁ δὲ 105
Δικαιοπόλις, «οὐδαμῶς,» φησὶν, «ἀλλὰ
δεῖ ἡμᾶς εὐθύς πορεύεσθαι. Ἦδη γὰρ
πολὺν χρόνον τοῦ κλήρου ἄπεσμεν καὶ ὁ
Ξανθίας ἀμέλει οὐδὲν ποιεῖ. Οἱ οὖν βόες

ἡ μεσημβρία, τῆς	αὖριον <i>mañana</i> (adv.)
μεσημβρίας <i>mediodía</i>	οὐδαμῶς <i>de ningún modo,</i>
πρὸ (+ gen.) <i>antes de</i>	<i>en absoluto</i>
(de tiempo o lugar)	εὐθύς <i>inmediatamente</i>
δεῖ (+ ac. e inf.) <i>es necesario</i>	ἀμέλει <i>seguramente,</i>
ἔξεστι(ν) (+ dat. e inf.)	<i>sin duda</i>
<i>es posible</i>	

110 πεινώσιν, τὰ δὲ πρόβατα ἀποφεύγει, ὁ δὲ
οἶκος κατὰ τὸ εἶκός καίεται. Ἔγχετε. Δεῖ
ἡμᾶς σπεύδειν.»

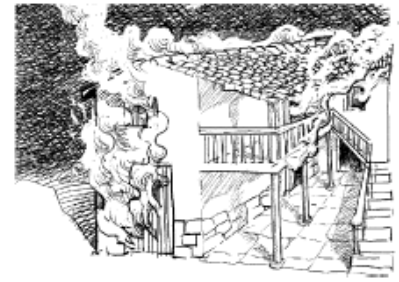
Οὕτω λέγει καὶ ταχέως ἡγεῖται αὐτοῖς
πρὸς τὰς πύλᾱς. Ἐν ᾧ δὲ σπεύδουσι διὰ
115 τῶν ὁδῶν, ὁ Φίλιππος νεανίας τινὰς ὄρᾱ
ἐν τῇ ὁδῷ μαχομένους· πολὺν γὰρ οἶνον

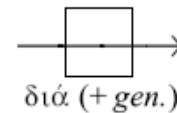
πεπώκᾱσι καὶ μεθύουσιν. Μένει οὖν ὁ
Φίλιππος τὴν μάχην θεώμενος· τέλος δὲ
οἱ ἄλλοι νεανίας ἓνα τινὰ καταβάλλουσι
120 καὶ οὐ παύονται τύπτοντες αὐτόν. Ὁ δὲ
Φίλιππος φοβούμενος ὑπὲρ αὐτοῦ
προστρέχει καί, «παύετε, μὴ τύπτετε
αὐτόν, ὦ ἄνθρωποι,» φησὶν· «ἀποκτείνετε

κατὰ τὸ εἶκός (κατ'εἶκός)
probablemente

πεπώκᾱσι (πίνω)
han bebido

ὁ οἶκος καίεται

νεανίας τινὲς ἐν τῇ ὁδῷ
μάχονται
(ἡ μάχη, τῆς μάχης)

ἓνα (εἷς)

προσ-τρέχω

τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος

ἡ Μέλιττα τὸ ὕδωρ τῆς τοῦ παιδὸς κεφαλῆς καταχεῖ
(καταχέω τῆς κεφαλῆς :
καταχέω κατὰ τῆς κεφαλῆς)
(+ acus. + gen.)

κινέομαι ↔ ἀκίνητος μένω

γὰρ τὸν τλήμονα.» Τῶν δὲ νεᾶνιῶν τις ἀγρίως βοῶν πρὸς τὸν Φίλιππον τρέπεται 125 καί, «τίς ὢν σύ,» φησὶν, «οὔτω πολυπράγμονεῖς;» Καὶ τύπτει αὐτόν. Ὁ δὲ πρὸς τὴν γῆν καταπίπτει καὶ ἀκίνητος μένει.

Οἱ δὲ τεκόντες τὰς βοᾶς ἀκούοντες σπεύδουσι πρὸς τὸν παῖδα καὶ ὀρώσιν 130 αὐτὸν ἐπὶ τῇ γῇ κείμενον. Αἴρουσιν οὖν αὐτόν, ὁ δὲ ἔτι ἀκίνητος μένει. Ἡ δὲ Μέλιττα, «ὦ Ζεῦ,» φησὶν, «τί ποτε πάσχει ὁ τλήμων;» Ἡ δὲ μήτηρ· «Φέρετε αὐτὸν πρὸς τὴν κρήνην.» Φέρουσιν οὖν αὐτόν 135 πρὸς τὴν κρήνην καὶ τὸ ὕδωρ καταχέουσι τῆς κεφαλῆς. Δι' ὀλίγου οὖν κινεῖται καὶ ἀναπνεῖ. Ἐπαίρει οὖν ἑαυτὸν καὶ τῆς μητρὸς ἀκούει λεγούσης. Βλέπων δὲ πρὸς αὐτήν, «ποῦ εἶ σύ, μήτερ;» φησὶν· «διὰ τί 140 σκότος ἐστίν;» Ἡ δὲ μήτηρ· «Ἄλλ' οὐ σκότος ἐστίν, ὦ παῖ· βλέπε δεῦρο.» Ἄλλ' οὐδὲν ὀρᾷ ὁ παῖς· τυφλὸς γάρ ἐστιν.

τλήμων (m. y f.) **τλήμων** (n.)
gen. **τλήμονος**
desgraciado, desdichado
τρέπομαι *volverse*
πολυπράγμονέω
meterse en asuntos ajenos

ἀκίνητος *inmóvil*
κείμενον *tendido,*
tumbado

ἀναπνέω *respira, se repone*